

РЕШЕНИЕ

№ 5239

гр. София, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. П.

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. П. Административно наказателно дело № 20231110202936 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от Специализирана болница за активно лечение по детски болести „Проф. Иван Митев“ ЕАД /СБАЛДБ/, ЕИК 000662790, представлявано от д-р Б. З. – изпълнителен директор чрез неговия упълномощен процесуален представител адв. В. К. от САК срещу наказателно постановление № 10/07.02.2023 г., издадено от проф. д-р Р. г. К. – изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИА МН/, с което на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето /ЗЗдр, обн. в ДВ бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 01.01.2005 г./ на лечебното заведение е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 100, ал. 2 ЗЗдр.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на дружеството-въззивник, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостната отмяна на оспореното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, представлява се от адв. В. К. от САК, с пълномощно по делото, която поддържа жалбата и изложените нея съображения. Претендират се разноси за заплатено адвокатско възнаграждение. Представени са и подробни писмени бележки.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от гл. юрк. Василка Цанева, с пълномощно по делото. Последната пледира за неоснователност на жалбата и аргументира законосъобразността на атакувания санкционен акт, в каквато насока изтъква конкретни доводи. Отправено е искане за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение. Постъпили са и писмени бележки.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Специализирана болница за активно лечение по детски болести - „Проф. Иван Митев“ ЕАД, ЕИК 000662790, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Димитър Несторов“ № 11, представлявано от д-р Б. З. – изпълнителен директор, притежава разрешение за осъществяване на лечебна дейност № МБ-195/30.08.2012г., издадено от министъра на здравеопазването.

Съгласно представеното разрешение, в лечебното заведение е разкрита Клиника по нефрология и диализа - с трето ниво на компетентност в

изпълнение на медицинския стандарт „Педиатрия“ и „Диализно лечение“. Осъществяват се и дейности по медицинските специалности: Педиатрия; Детска нефрология и хемодиализа и др.

Във връзка с постъпил сигнал в Министерството на здравеопазването, съдържащ твърдения за допуснати грешки и нарушения при медицински транспорт и при искане за хоспитализация на детето Ц. Н. В. от гр. Г., обл. В., изпратен впоследствие по компетентност на ИА МН, със заповед № РД-13-749/25.08.2022 г. на изпълнителния директор на ведомството е възложена проверка на СБАЛДБ

в периода от 29.08.2022 г. до 05.09.2022 г.

В хода на проверката, служители на ИА МН констатирани, че сигналът касае детето Ц. Н. В., на 11 г., от гр. Г., обл. В., което на 10.07.2022 г. с оплаквания от коремна болка, повръщане и диария е прието за лечение в МБАЛ „Св. Петка“ гр. В.. На 11.07.2022 г. и 18.07.2022 г. последователно са му направени две оперативни интервенции по спешност с поставени съответно оперативна Диагноза: Appendicitis gangrenosa perforativa и оперативна Диагноза: Peritonitis purulenta totalis и „Ileus adhesionis post peritonitis“.

Поради увреденото общо състояние, липсата на диуреза и клиничко-лабораторни данни за задълбочаващата се остра бъбречна недостатъчност, на 19.07.2022 г. е проведена консултация по телефон с доц. Б. М. и доц. Шивачев от УМБАЛСМ „Пирогов“ и д-р Димитрова и д-р Генова от Клиника по нефрология и хемодиализа на СБАЛДБ „Иван Митев“, като е взето решение за привеждане на пациента за лечение в лечебно заведение за болнична медицинска помощ с по-високо ниво на компетентност, където има детска нефрология и хемодиализа, от каквито детето е имало нужда.

Със заповед № 112/19.07.2022 г. на директора на ЦСМП - В. е разрешен спешен транспорт на пациента Ц. Н. В., с диагноза: Остра бъбречна недостатъчност по маршрута: МБАЛ В. - гр. София, СБАЛДБ „Иван Митев“, от екип: д-р И. Т. Я., шофьор - Р. М..

На 19.07.2022 г. санитарен автомобил на ЦСМП - В. с медицински екип транспортирал детето от МБАЛ „Св. Петка“ гр. В. до СБАЛДБ „Иван Митев“, гр. София, като стартирал в 12:50 ч. и пристигнал на определения адрес, на територията на СБАЛДБ „Иван Митев“, в 15:30 ч.,

което обстоятелство е документирано във фиш за спешна медицинска помощ № 5452. Случаят е триажиран с код А1 - „Критичен спешен пациент, който е с животозастрашаващи признаци и симптоми“.

В хода на проверка не е установено да са изготвени медицински документи за регистрация и документиране на извършен преглед/консултация на Ц. Н. В. в СБАЛДБ „Проф. Иван Митев“ ЕАД, който е бил в увредено общо състояние. Въпреки това пациентът е бил прегледан в превозното средство от д-р Таня Тенева – анестезиолог-реаниматор, началник на интензивно отделение за лечение на деца. Същата констатирала, че не е налице спешност по линия на острата бъбречна недостатъчност, която би могла да се яви животозастрашаващо състояние, както и че липсват признаци на шоково състояние. Приела също така, че пациентът, в неговото спешно състояние, попада в категория Б2-нестабилна или потенциално нестабилна пациент, при който според категорията на медицинския стандарт, заболяването има потенциал, но може да се усложни с животозастрашаващи симптоми. Д-р Тенева установила от съпровождащата детето медицинска документация, изготвена в МБАЛ „Св. Петка“ гр. В., че в епикризата не е установена урологична консултация или ехографско изследване на отделителната система.

Видно от фиша за спешна медицинска помощ, детето Ц. Н. В. повече от три часа е пребивавало на територията на СБАЛДБ „Иван Митев“, без да бъде приет в лечебното заведение или да бъде извършена медицинска дейност. Според проверяващият екип от ИА МН тежкото клинично състояние при детето, с параклинични и клинични данни за остра бъбречна недостатъчност, е налагала провеждането на специализирана консултация на специалист детски нефролог, с какъвто СБАЛДБ „Иван Митев“ ЕАД са разполагали.

Към момента на пристигането на пациента в СБАЛДБ в лечебното заведение не е имало специалист по детска нефрология. Това наложило д-р Тенева да се консултира по телефон с д-р Кремена Димитрова - специалист по детска нефрология и хемодиализа в същото лечебно заведение, която заявила, че преди постъпване на лечение е необходимо да се изключат причини за остра бъбречна недостатъчност, които изискват хирургична интервенция. В тази връзка било взето решение детето да бъде насочено към

УМБАЛСМ „Пирогов“ с оглед уточняване на причината за острата бъбречна недостатъчност.

Представителите на ИА МН установили, че на 19.07.2022 г. от 15:30 ч. до осъществения преглед в УМБАЛСМ „Пирогов“ ЕАД в 19:42 ч., Ц. Н. В. е бил на територията на СБАЛДБ „Проф. д-р Иван Митев“ ЕАД, като не му е извършен възможният обем медицински дейности при пациент в спешно състояние от дежурните специалисти в лечебното заведение СБАЛДБ „Проф. д-р Иван Митев“ ЕАД, въпреки че лечебното заведение има сключен договор за консултативна дейност с детски хирург и детски уролог при УМБАЛСМ „Пирогов“.

След приема на пациента в УМБАЛСМ „Пирогов“ е констатирано, че причината за бъбречната недостатъчност е с хирургична етиология, като въз основа на оказаната медицинска помощ спешното състояние било овладяно.

С акт за установяване на административно нарушение № А-238/01.12.2022 г., съставен от д-р М.н С. Н. – началник отдел КЛЗИБМП, дирекция КМДОК при ИА МН и в присъствието на Радка Маринова Николова – свидетел при установяване на твърдяното нарушение е констатирано, че на 19.07.2022 г., от 15:30 ч. до осъществения преглед в УМБАЛСМ „Пирогов“ ЕАД в 19:42 ч., пациентът Ц. Н. В. е бил на територията на СБАЛДБ „Проф. д-р Иван Митев“ ЕАД, като не му е извършен възможният обем медицински дейности при пациент в спешно състояние от дежурните специалисти в лечебното заведение СБАЛДБ „Проф. д-р Иван Митев“ ЕАД.

В акта е отразено, че с визираното бездействие лечебното заведение не е изпълнило правното си задължение по чл. 100, ал. 2 ЗЗдр, като в деня на неговото съставяне е връчен препис на упълномощен представител на лечебното заведение.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 10/07.02.2023 г. от проф. д-р Р. г. К. – изпълнителен директор на ИА МН, с което на основание чл. 229, ал. 3 ЗЗдр, при цялостното възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на СБАЛДБ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 100, ал. 2 ЗЗдр.

Препис от оспореното НП е връчен на представител на въззивника на 08.02.2023 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган на 22.02.2023 г., видно от поставения печат върху същата.

При проведения непосредствен разпит на актосъставителя съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения. Показанията на свидетеля М. Н. са подробни, задълбочени и вътрешно балансираны, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че се подкрепят по еднопосочен начин и от приобщените по надлежния ред писмени доказателства, а това не налага отделното обсъждане на доказателствените източници. Единствената неточност в АУАН касае твърдението, че д-р Таня Тенева е специалист по детска нефрология, който факт е опроверган в съдебната фаза на процеса.

Съдът използва при формиране на вътрешното си убеждение по фактите и разказа на свидетеля Таня Тенева, която на етапа на съдебното следствие описва логично и последователно предприетите действия спрямо пациента в СБАЛМ, запознаването ѝ със съпровождащата го медицинска документация, проведените телефонни разговори със специалист по детска нефрология и липсата на такъв по време на престоя на детето в лечебното заведение, както и последващото му насочване към УМБАЛСМ „Пирогов“. Обстоятелството, че същата е извършила преглед в превозното средство, който не е бил документиран, се подкрепя еднозначно и от показанията на свидетеля И. Я. – лекар в ЦСМП-В., взела непосредствено участие при транспортирането на детето.

В останалата си част гласните и писмени доказателствени средства са единни, последователни и непротиворечиви, поради което липсват основания за тяхното изключване от доказателствената съвкупност.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален

процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност видно от изисканите и приобщени по делото писмени доказателства, относими към назначаването, респективно оправомощаването на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали датата, мястото, механизма на неизпълненото правно задължение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриването на нарушителя, респективно 2-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в законоустановения 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на имуществената отговорност на дружеството-жалбоподател от формална страна. В тази връзка, не се споделят възраженията в жалбата и писмените бележки на адв. К. за неспазване на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, тъй като макар

административните органи да са разполагали с информация за лечебното заведение, то едва след извършване на проверката е констатирано и твърдяното в сигнала нарушение. Последната е финализирана на 05.09.2022 г., поради което съставянето на АУАН на 01.12.2022 г. е осъществено в рамките на изискуемия 3-месечен давностен срок. Доводите на процесуалния представител на жалбоподателя са житейски и юридически необосновани, тъй като това би означавало, че всеки сигнал или жалба, адресирани до администрацията, следва априори да води до извод за наличието на извършено нарушение. Последното е недопустимо без осъществяването на проверка от страна на съответните органи на изпълнителната власт, доколкото противното би довело до ангажиране на отговорността на съответните лица за нарушения на действащото законодателство само въз основа на сигнала/жалбата, без проверка от контролния орган, а подобен подход тангира с недопустим административен произвол.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Имуществената отговорност на въззивника Специализирана болница за активно лечение по детски болести „Проф. Иван Митев“ ЕАД е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 100, ал. 2 ЗЗдр, като на основание чл. 229, ал. 3 ЗЗдр му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 19.07.2022 г., от 15:30 ч. до осъществения преглед в УМБАЛСМ „Пирогов“ ЕАД в 19:42 ч., пациентът Ц. Н. В. е бил на територията на СБАЛДБ „Проф. д-р Иван Митев“ ЕАД, като не му е извършен възможният обем медицински дейности при пациент в спешно състояние от дежурните специалисти в лечебното заведение СБАЛДБ „Проф. д-р Иван Митев“ ЕАД, с което закономерно е бил осъществен съставът на административно нарушение по чл. 100, ал. 2 ЗЗдр.

В контекста на изложеното, неоснователни са възраженията в жалбата и представените по делото писмени бележки от адв. К. за некоректно приложение на материалния закон. От наличната доказателствена съвкупност по еднопосочен начин се изяснява, че при близо 3-часовият престой на

спешния пациент не е бил извършен преглед от специалист по детска нефрология. Обстоятелството, че работното време на д-р Кремена Димитрова - специалист по детска нефрология и хемодиализа е било приключило, както и проведените телефонни разговори с нея преди транспортирането на детето и след пристигането му в СБАЛДБ не би могло да изключи отговорността на лечебното заведение, имайки предвид, както уместно отбелязва гл. юрк. Василка Цанева в представените писмени бележки, че съгласно чл. 19, ал. 3 ЗЛЗ в болницата следва да бъде осигурено 24-часово изпълнение на лечебната дейност по медицинските специалности, за които има разрешение. Ирелевантно е и обстоятелството, че д-р Таня Тенева е прегледала спешния пациент в превозното средство, доколкото същата е анестезиолог-реаниматор и началник на интензивно отделение за лечение на деца, поради което не е била в състояние да предостави компетентна медицинска помощ на пациента, нуждаещ се от хемодиализа. Последващото насочване на детето към УМБАЛСМ „Пирогов“ във връзка с подозренията, че констатираната бъбречна недостатъчност се дължи на хирургична причина, които впоследствие са потвърдени, също не е в състояние да неутрализира демонстрираното противоправно бездействие, касателно оказването на възможния обем медицински дейности при пациент в спешно състояние от дежурните специалисти в лечебното заведение СБАЛДБ „Проф. д-р Иван Митев“ ЕАД.

Действително, разпоредбата на чл. 100, ал. 3 ЗЗдр предвижда, че при евентуална невъзможност за осигуряване на **необходимия обем** дейности, ако състоянието на пациента позволява, той се настанява в най-близкото лечебно заведение, което разполага с необходимите условия за това. Визираният нормативен регламент обаче не дерогира изискването на предходната ал. 2, че всяко лечебно заведение е длъжно да извърши **възможния обем** медицински дейности при пациент в спешно състояние независимо от неговото гражданство, адрес или здравноосигурителен статут. В конкретиката на настоящия казус, въпреки че СБАЛДБ притежава разрешение от министъра на здравеопазването, съгласно което в лечебното заведение е разкрита Клиника по нефрология и диализа - с трето ниво на компетентност в изпълнение на медицинския стандарт „Педиатрия“ и „Диализно лечение“, на спешния пациент не е извършен преглед от специалист по детска нефрология, какъвто е бил наложителен с оглед констатираната бъбречна недостатъчност.

Нещо повече – установява се, че лечебното заведение предварително е било уведомено за транспортирането на пациента, но въпреки това не е предприело необходимите действия за обезпечаване на необходимия обем медицински дейности, в т.ч. и инициирането на консултации с детски уролог и детски хирург от УМБАЛСМ „Пирогов“, въпреки сключения договор за консултативна дейност.

С основание е отхвърлено като неоснователно от наказващия орган и възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, досежно необходимостта от съобразяване на критериите по т. 2.1.7.6. от медицински стандарт „Спешна медицина“, а именно, че приоритет при избора на направление за транспортиране в процеса на спешния първичен транспорт е настаняването на спешния пациент в приемно лечебно заведение, което поддържа структура за спешна медицинска помощ, в съответствие с изискванията на настоящия стандарт, осигуряваща най-висока компетентност и възможности за лечение на конкретното спешно състояние при пациента при оценен транспортен риск в зависимост от прогнозното транспортно време. И това е така, защото пациентът е имал спешна нужда от извършване на хемодиализа, каквото би могла да се осъществи единствено в СБАЛДБ, а едва след това да се изяснят причините, породили бъбречната недостатъчност и да се приложи адекватно лечение.

От своя страна, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил общата санкционна разпоредба на чл. 229, ал. 3 ЗЗдр, която предвижда отговорност за юридически лица при нарушаване на разпоредбите на този закон или нормативните актове по прилагането му извън случаите по чл. 209-228в. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Тук е мястото да се отбележи, макар да не е наведено като изрично възражение в жалбата, че наказващият орган не е съобразил обстоятелството, че разпоредбата на чл. 229, ал. 3 ЗЗдр е препращаща и съдържа предписание единствено досежно размера на санкцията за юридически лица, докато съставът на нарушението е ситуиран в ал. 1 на същия нормативен регламент. Липсата на задължителна привръзка с чл. 229,

ал. 1 ЗЗдр несъмнено представлява порок, но същият е отстраним в съдебната фаза на процеса. Отчитайки спецификите на настоящото въззивно производство, съдът следва да упражни правомощията си по чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН, преквалифицирайки санкционната норма по чл. 229, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗЗдр, доколкото се касае за приложение на материалния закон относно същото наказуемо нарушение, без съществено изменение на неговите фактически обстоятелства.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на въззивника е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

По отношение на наложената “имуществена санкция” в размер на 500,00 /петстотин/ лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция за юридически лица в разпоредбата на чл. 229, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗЗдр е относително определена в границата от 500,00 до 2 000,00 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е наложил „имуществена санкция“ в минимален размер, отчитайки добросъвестно наличните обуславящи отговорността обстоятелства, като в случая е налице юридически забрана за нейното редуциране /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН, приложим по аналогия на закона с оглед изискването за равнопоставеност между привлечените към отговорност физически и юридически лица/.

Липсват и основания за третиране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага Иванова** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност” на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Безспорно визирият нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл. 83 ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и

обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН “маловажен случай” е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно “други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид. Тричасовият престой на спешен пациент на територията на лечебното заведение, без да му бъде оказан възможният обем от медицински дейности, поражда необходимостта от санкциониране на отговорното юридическо лице с оглед постигане на законоустановените цели на санкцията. До извод за маловажност не би могло да се достигне и поради факта, че предположението за евентуална хирургична причина, породила бъбречната недостатъчност, се е оказало вярно, имайки предвид, че в разпита си пред съда самата д-р Тенева споделя, че съпровождащата медицинска документация е била непълна, като независимо от посоченото обстоятелство в случая медицинските специалисти при СБАЛДБ са действали „на сляпо“, отказвайки да изпълнят задълженията си в рамките на своята компетентност, преди да насочат детето към друго лечебно заведение, създавайки реални предпоставки за неговата витална застрашеност.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на дружеството-въззивник поначало е ангажирана правилно.

Ето защо, този съдебен състав намира, че атакуваният санкционен акт следва да бъде изменен, като единствено се преквалифицира санкционната норма по чл. 229, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗЗдр.

Предвид изхода на делото пред районния съд, на основание чл. 84 ЗАНН във вр. с чл. 189, ал. 3 НПК и съобразно **т. 2, б. „а” от Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985 г. по н.д. № 98/1984 г. на ОСНК на ВС** дружеството-жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати в полза на СРС извършените в съдебната фаза разноски /пътни и дневни пари за свидетелите Янкулов и М./ в размер на 177,15 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 2 НПК юридическото лице следва да се осъди да заплати и сумата от 5,00 лева, представляваща държавна такса за издаване на изпълнителен лист за събиране на присъдените парични средства.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът да се произнесе по извършените от страните разноски, имайки предвид изрично отправеното искане в очертаната насока. Отчитайки фактическа и правна сложност на делото, обема на доказателствения материал, множеството релевиращи възражения в жалбата, наложили обсъждането им от противната страна, както и осъществяването процесуално представителство на наказващия орган пред СРС, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ИА МН юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 лв. /арг. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. ал. 7, т. 1 във вр. с ал. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 106 състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 10/07.02.2023 г., издадено от проф. д-р Р. г. К. – изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИА МН/, с което на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето /ЗЗдр, обн. в ДВ бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 01.01.2005 г./ на Специализирана болница за активно лечение по детски болести „Проф. Иван Митев“ ЕАД /СБАЛДБ/, ЕИК 000662790,

представлявано от д-р Б. З. – изпълнителен директор е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 100, ал. 2 ЗЗдр., **като ПРЕКВАЛИФИЦИРА санкционната норма в такава по чл. 229, ал. 3 във вр. с ал. 1 ЗЗдр.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 84 ЗАНН във вр. с чл. 189, ал. 3 и чл. 190, ал. 2 НПК, Специализирана болница за активно лечение по детски болести „Проф. Иван Митев“ ЕАД, ЕИК 000662790 **ДА ЗАПЛАТИ** по банковата сметка на Софийски районен съд извършените по делото разноси в размер на **177,15 лева /сто седемдесет и седем лв. и петнадесет ст./** , както и сумата от **5,00 /пет/ лв.** за служебно издаване на изпълнителен лист в полза на съда.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗАНН, Специализирана болница за активно лечение по детски болести „Проф. Иван Митев“ ЕАД, ЕИК 000662790 **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на **150,00 /сто и петдесет/ лева.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____